KOMISJONI RAKENDUSOTSUS,

21. juuni 2013,

millega kehtestatakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm seoses tursa-, heeringa-, lõhe- ja kilupüügiga Läänemeres

(2013/305/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006, ([1]) eriti selle artiklit 95,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrust (EÜ) nr 1224/2009 kohaldatakse kõigi ühise kalanduspoliitika valdkonda kuuluvate tegevuste suhtes, mis viiakse läbi liikmesriikide territooriumil või liidu vetes või mille viivad läbi liidu kalalaevad või, lipuriigi esmavastutust piiramata, liikmesriikide kodanikud ning selles on eelkõige sätestatud, et liikmesriigid tagavad, et kontroll, inspektsioon ja jõustamine toimub mittediskrimineerival viisil seoses sektorite, laevade või isikutega ja riskijuhtimise põhjal.

(2) Nõukogu 18. septembri 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 1098/2007, millega kehtestatakse Läänemere tursavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava ning muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 779/97, ([2]) on ette nähtud tingimused tursa säästvaks kasutamiseks Läänemeres.

(3) Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikliga 95 on komisjonile ette nähtud võimalus määrata asjaomaste liikmesriikidega kooskõlastatult kindlaks, milliste püügipiirkondade suhtes kohaldatakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi. Kõnealuses kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammis tuleb sätestada inspektsioonitegevuse eesmärgid, prioriteedid ja kord ning kriteeriumid. Need kehtestatakse riskijuhtimise põhjal ja vaadatakse korrapäraselt läbi pärast saavutatud tulemuste analüüsi. Asjaomased liikmesriigid on kohustatud võtma vajalikke meetmeid, et tagada kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi rakendamine, eelkõige seoses nõutavate inimressursside ja materiaalsete vahenditega ning perioodide ja vööndidega, kus need kasutusele võetakse.

(4) Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 95 lõikes 2 on sätestatud, et kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammis sätestatakse kriteeriumid, mis kehtestatakse riskijuhtimise põhjal. Asjakohase kontrolli- ja inspekteerimisteabe õigeaegse riskianalüüsi ja üldise hindamise võimaldamiseks on seega asjakohane sätestada läbivaatamiste, inspekteerimiste ja kontrollimiste tegemiseks ühised riskihindamise ja -juhtimise kriteeriumid. Ühiste kriteeriumidega püütakse tagada ühtlustatud lähenemine inspekteerimisele ja kontrollimisele kõigis liikmesriikides ning luua kõigi ettevõtjate jaoks võrdsed võimalused.

(5) Kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm tuleks kehtestada ajavahemikuks 1. jaanuarist 2013 kuni 31. detsembrini 2018 ning seda peaksid rakendama Taani, Eesti, Soome, Saksamaa, Läti, Leedu, Poola ja Rootsi.

(6) Komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 ([3]) artikli 98 lõigetes 1 ja 3 on sätestatud, et ilma et see piiraks mitmeaastaste kavade sätete kohaldamist, võtavad liikmesriikide pädevad asutused inspekteerimiseesmärkide valimiseks kasutusele riskipõhise lähenemisviisi, kasutades kogu kättesaadavat teavet, ning teostavad vastavalt riskipõhisele kontrolli- ja jõustamisstrateegiale vajalikke inspekteerimistegevusi objektiivselt, et vältida ühise kalanduspoliitika eeskirjadele mittevastava tegevusega saadud kalandustoodete pardalejätmist, ümberlaadimist, lossimist, töötlemist, transporti, ladustamist, turustamist ja vesiviljelusrajatisse asustamist.

([1]) ELT L 343, 22.12.2009, lk 1.
([2]) ELT L 248, 22.9.2007, lk 1.
([3]) ELT L 112, 30.4.2011, lk 1.

(7) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 768/2005 [1] asutatud Euroopa Kalanduskontrolli Amet (edaspidi „EFCA") koordineerib kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi rakendamist ühiskasutuskava kaudu, millega jõustatakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammis sätestatud inspektsioonitegevuse eesmärgid, prioriteedid, kord ja kriteeriumid ning milles määratletakse kontrolli- ja inspekteerimisvahendid, mida asjaomased liikmesriigid võivad ühiselt kasutada. Seetõttu tuleks selgitada kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammis ning ühiskasutuskavas määratletud menetluste vahelisi suhteid.

(8) Läänemeres toimuva tursa-, heeringa-, lõhe- ja kilupüügi kontrollimise ja inspekteerimise korra ühtlustamiseks ning Läänemere tursavarude mitmeaastase kava edukuse tagamiseks on asjakohane koostada ühiseeskirjad, milles käsitletakse asjaomaste liikmesriikide pädevate asutuste tehtavat kontrolli ja inspekteerimist, sealhulgas vastastikust juurdepääsu asjaomastele andmetele. Sel eesmärgil tuleks sihtkriteeriumidega määrata kindlaks kontrolli ja inspekteerimise sagedus.

(9) Liikmesriigid peaksid tegema ühiseid inspekteerimis- ja järelevalvetoiminguid, vajaduse korral kooskõlas EFCA kehtestatud ühiskasutuskavadega, et suurendada kontrolli, inspekteerimise ja järelevalve ühtsust ning arendada asjaomaste liikmesriikide pädevate asutuste kontrolli-, inspekteerimis- ja järelevalvetegevuse alast koostööd.

(10) Kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi kohaldamise tulemusi tuleks hinnata iga-aastaste hindamisaruannetega, mille iga asjaomane liikmesriik esitab komisjonile ja EFCA-le.

(11) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kehtestatud kooskõlas asjaomaste liikmesriikidega.

(12) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas kalanduse ja vesiviljeluse korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva otsusega kehtestatakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm seoses tursa-, heeringa-, lõhe- ja kilupüügiga Läänemeres.

[1] ELT L 128, 21.5.2005, lk 1.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm hõlmab eelkõige järgmisi tegevusvaldkondi:

a) püügitegevus Läänemeres määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 4 punkti 1 tähenduses;

b) kalapüügiga seonduv tegevus, sealhulgas kalandustoodete kaalumine, töötlemine, turustamine, transport ja ladustamine;

2. Kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2018.

3. Kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi rakendavad Taani, Eesti, Soome, Saksamaa, Läti, Leedu, Poola ja Rootsi (edaspidi „asjaomased liikmesriigid").

II PEATÜKK

EESMÄRGID, PRIORITEEDID, MENETLUSED JA KRITEERIUMID

Artikkel 3

Eesmärgid

1. Kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm tagab artiklis 1 osutatud varude suhtes kohaldatavate kaitse- ja kontrollimeetmete ühtse ja tulemusliku rakendamise.

2. Kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi raames tehtavate kontrolli- ja inspekteerimistoimingute eesmärk on eelkõige tagada järgmiste sätete järgimine:

a) kalapüügivõimaluste haldamine ja nendega seotud eritingimused, sealhulgas kvoodi täituvuse ja püügikoormuse reguleerimise korra järelevalve Läänemeres;

b) püügitegevuse suhtes kohaldatav aruandluskohustus, eelkõige registreeritud ja edastatud teabe usaldusväärsus;

c) valikulise püügi keeldu ja kogu kvoodiga hõlmatud saagi lossimise kohustust käsitlevad sätted.

Artikkel 4

Prioriteedid

1. Liikmesriigid kontrollivad ja inspekteerivad kalalaevade püügitegevust ja muude ettevõtjate kalapüügiga seonduvat tegevust riskijuhtimisstrateegia põhjal vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 4 punktile 18 ja rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 artiklile 98.

2. Iga kalalaeva, kalalaevade rühma, püügivahendi kategooriat, ettevõtjat ja/või kalapüügiga seonduvat tegevust kontrollitakse ja inspekteeritakse iga artiklis 1 osutatud kalavaru puhul vastavalt lõike 3 kohaselt omistatud prioriteeditasemele.

3. Asjaomased liikmesriigid omistavad prioriteeditaseme artiklis 5 sätestatud korra kohaselt tehtud riskianalüüsi tulemuste põhjal.

Artikkel 5

Riskianalüüsi menetlused

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse asjaomaste liikmesriikide suhtes ning üksnes lõike 4 kohaldamisel kõigi teiste liikmesriikide suhtes.

2. Liikmesriigid analüüsivad hõlmatud varude ja piirkonnaga (piirkondadega) seotud riske I lisas esitatud tabeli alusel.

3. Liikmesriikide riskianalüüsi puhul hinnatakse varasemate kogemuste ning kogu kättesaadava ja asjakohase teabe põhjal nõuetele mittevastavuse tõenäosust ning selle võimalikke tagajärgi. Nimetatud elemente kombineerides hindavad liikmesriigid riskitaset („*väga madal*", „*madal*", „*keskmine*", „*kõrge*" või „*väga kõrge*") iga artikli 4 lõikes 2 osutatud inspekteeritava kategooria puhul.

4. Kui artiklis 1 osutatud piirkonnas (piirkondades) tegutseb mõne muu liikmesriigi kui asjaomase liikmesriigi lipu all sõitev kalalaev või kolmanda riigi kalalaev, omistatakse sellele riskitase lõike 3 kohaselt. Kõnealust kalalaeva peetakse „*väga kõrge*" riskitasemega kalalaevaks, kui puudub teave ning kui selle lipuriigi ametiasutused ei esita artikli 9 kohaselt vastavalt artikli 4 lõikele 2 ja käesoleva artikli lõikele 3 tehtud riskianalüüsi tulemusi, mis viitaksid teistsugusele riskitasemele.

Artikkel 6

Riskijuhtimisstrateegia

1. Asjaomased liikmesriigid määravad oma riskianalüüsi põhjal kindlaks nõuetele vastavuse tagamisele suunatud riskijuhtimisstrateegia. Selline strateegia hõlmab asjakohaste kulutasuvate kontrolli- ja inspekteerimisvahendite määratlust, kirjeldust ja jaotust vastavalt iga riski iseloomule ja hinnangulisele tasemele ning sihtkriteeriumide täitmist.

2. Lõikes 1 osutatud riskijuhtimisstrateegiat koordineeritakse piirkondlikul tasandil määruse (EÜ) nr 768/2005 artikli 2 punktis c määratletud ühiskasutuskava kaudu.

Artikkel 7

Seos ühiskasutuskavade menetlustega

1. Asjaomased liikmesriigid esitavad ühiskasutuskava raames EFCA-le vajaduse korral artikli 5 lõike 3 kohaselt tehtud riskianalüüsi tulemused ja eelkõige loetelu hinnangulistest riskitasemetest ning vastavatest inspekteerimiseesmärkidest.

2. Lõikes 1 osutatud riskitasemete ja eesmärkide loetelusid ajakohastatakse vajaduse korral, kasutades ühiste inspekteerimis- ja järelevalvetoimingute raames kogutud teavet. EFCAt teavitatakse viivitamata pärast iga ajakohastuse lõpule viimist.

3. EFCA kasutab asjaomastelt liikmesriikidelt saadud teavet riskijuhtimisstrateegia koordineerimiseks piirkondlikul tasandil artikli 6 lõike 2 kohaselt.

Artikkel 8

Sihtkriteeriumid

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1224/2009 I lisas ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1005/2008 [1] artikli 9 lõikes 1 määratletud sihtkriteeriumide kohaldamist, on liidu tasandi sihtkriteeriumid riskitasemega „kõrge" ja „väga kõrge" kalalaevade ja/või teiste ettevõtjate puhul määratletud II lisas.

2. Riskitasemega „väga madal", „madal" ja „keskmine" kalalaevade ja/või teiste ettevõtjate puhul määravad asjaomased liikmesriigid sihtkriteeriumid kindlaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 46 osutatud riiklike kontrollimeetmete programmide ja määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 95 lõikes 4 osutatud riiklike meetmete kaudu.

3. Erandina lõigetest 1 ja 2 võivad liikmesriigid kohaldada teistsuguseid sihtkriteeriume, mis on väljendatud parandatud nõuete täitmise tasemetena, tingimusel et

a) parandatud nõuete täitmise tasemete vormis sihtkriteeriumide kehtestamise vajadus on põhjendatud püügitegevuse või kalapüügiga seonduva tegevuse üksikasjaliku analüüsi ja jõustamisega seotud küsimustega;

b) parandatud nõuete täitmise tasemetena väljendatud kriteeriumidest teavitatakse komisjoni ning komisjon ei esita neile 90 päeva jooksul vastuväiteid, kriteeriumid ei ole diskrimineerivad ega mõjuta kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammiga määratletud eesmärke, prioriteete ega riskipõhiseid menetlusi.

4. Kõiki sihtkriteeriumeid hinnatakse igal aastal artikli 13 lõikes 1 osutatud hindamisaruannete põhjal ning vajaduse korral vaadatakse need üle artikli 13 lõikes 4 osutatud hindamise käigus.

5. Vajaduse korral jõustatakse käesolevas artiklis osutatud sihtkriteeriumid ühiskasutuskava kaudu.

[1] ELT L 286, 29.10.2008, lk 1.

III PEATÜKK

RAKENDAMINE

Artikkel 9

Liikmesriikidevaheline ja kolmandate riikidega tehtav koostöö

1. Asjaomased liikmesriigid teevad koostööd kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi rakendamiseks.

2. Vajaduse korral teevad kõik muud liikmesriigid koostööd asjaomaste liikmesriikidega.

3. Liikmesriigid võivad kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi rakendamiseks teha koostööd kolmandate riikide pädevate asutustega.

Artikkel 10

Ühine inspekteerimine ja järelevalve

1. Riiklike kalanduskontrollisüsteemide tõhususe ja mõjususe suurendamiseks teostavad asjaomased liikmesriigid ühist inspekteerimist ja järelevalvet oma jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes ja vajaduse korral oma territooriumil. Vajaduse korral viiakse kõnealused toimingud läbi määruse (EÜ) nr 768/2005 artikli 9 lõikes 1 osutatud ühiskasutuskavade raames.

2. Ühise inspekteerimise ja järelevalve eesmärgil teevad asjaomased liikmesriigid järgmist:

a) tagavad, et ühises inspekteerimises ja järelevalves kutsutakse osalema teiste asjaomaste liikmesriikide ametnikud;

b) kehtestavad ühise tegevuskorra, mida kohaldatakse neile kuuluvate järelevalvet teostavate aluste suhtes;

c) määravad vajaduse korral kindlaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 80 lõikes 5 osutatud kontaktasutused.

3. Ametnikud ja liidu inspektorid võivad osaleda ühises inspekteerimises ja järelevalves.

Artikkel 11

Andmevahetus

1. Kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi rakendamiseks tagavad asjaomased liikmesriigid määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 111 ja rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 XII lisas osutatud andmete vahetu ja elektroonilise vahetuse teiste asjaomaste liikmesriikide ja EFCAga.

2. Lõikes 1 osutatud andmed seonduvad kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammiga hõlmatud piirkonnas (piirkondades) toimuva püügitegevuse ja kalapüügiga seonduva tegevusega.

Artikkel 12

Teave

1. Kuni määruse (EÜ) nr 1224/2009 XII jaotise III peatüki täies mahus rakendamiseni edastavad asjaomased liikmesriigid vastavalt käesoleva otsuse III lisas sätestatud vormile komisjonile ja EFCA-le igale kalendriaastale järgnevaks 31. jaanuariks elektrooniliselt järgmise teabe eelnenud aasta kohta:

a) eelnenud aasta jooksul tehtud kontrollide ja/või inspekteerimiste identifitseerimine, kuupäev ja liik;

b) iga kontrollitava ja/või inspekteeritava kalalaeva (liidu laevastikuregistri number), sõiduki ja/või ettevõtja (nimi) identifitseerimine;

c) vajaduse korral inspekteeritud püügivahendi liik ning

d) ühe või mitme tõsise rikkumise avastamisel:

i) tõsis(t)e rikkumis(t)e liik;

ii) tõsis(t)e rikkumis(t)e järelkontrolli hetkeolukord (nt juhtum on uurimisel, menetluses, edasikaebamisel) ning

iii) tõsis(t)e rikkumis(t)e järelkontrollina määratud sanktsioon(id): trahvide suurus, konfiskeeritud kala ja/või püügivahendite väärtus, rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 artikli 126 lõike 1 kohaselt määratud karistuspunktid ja/või muud sanktsioonid.

2. Lõikes 1 osutatud teave esitatakse iga kontrolli ja/või inspekteerimise puhul ning kantakse igasse aruandesse ja seda ajakohastatakse kuni meetmete lõpetamiseni asjaomase liikmesriigi õigusnormide kohaselt. Kui pärast tõsise rikkumise avastamist ei ole meetmeid võetud, tuleb lisada selgitus.

Artikkel 13

Hindamine

1. Asjaomased liikmesriigid saadavad komisjonile ja EFCA-le asjaomasele kalendriaastale järgneva aasta 31. märtsiks hindamisaruande kõnealuse kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi raames tehtud kontrolli- ja inspekteerimistoimingute tõhususe kohta.

2. Lõikes 1 osutatud hindamisaruanne hõlmab vähemalt IV lisas loetletud teavet. Asjaomased liikmesriigid võivad lisada oma hindamisaruandele ka muid meetmeid, nagu näiteks koolitus- või teabetunde, mille eesmärk on parandada eeskirjade järgimist kalalaevade ja muude ettevõtjate puhul.

3. EFCA võtab määruse (EÜ) nr 768/2005 artiklis 14 osutatud ühiskasutuskavade tõhususe iga-aastase hindamise puhul arvesse lõikes 1 osutatud hindamisaruandeid.

4. Komisjon kutsub kord aastas kokku kalanduse ja vesiviljeluse korralduskomitee koosoleku, et hinnata lõikes 1 osutatud hindamisaruannete põhjal kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi sobivust, asjakohasust ja tõhusust ning seda, kuidas see üldiselt mõjutab eeskirjade järgimist kalalaevade ja muude ettevõtjate puhul. II lisas sätestatud sihtkriteeriumid võidakse sellest lähtuvalt läbi vaadata.

Artikkel 14

Jõustumine

Käesolev otsus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas.*

Brüssel, 21. juuni 2013

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

I LISA

RISKIANALÜÜSI MENETLUSED

Iga kalalaeva, kalalaevade rühma, püügivahendi kategooriat, ettevõtjat ja/või kalapüügiga seonduvat tegevust kontrollitakse ja inspekteeritakse artiklis 1 osutatud erinevate kalavarude ja piirkondade puhul vastavalt omistatud prioriteeditasemele. Prioriteeditaseme omistavad asjaomased liikmesriigid või mis tahes muu liikmesriik üksnes artikli 5 lõike 4 kohaldamiseks tehtud riskianalüüsi tulemuste põhjal järgmise menetluse kohaselt.

Riski kirjeldus [sõltuvalt riskist/ püügipiirkonnast/piirkonnast ja olemasolevatest andmetest]	Näitaja [sõltuvalt riskist/püügipiirkonnast/ piirkonnast ja olemasolevatest andmetest]	Püügi/turustusahela etapp (millal ja kus risk ilmneb)	Arvestatavad asjaolud [sõltuvalt riskist/püügipiirkonnast/piirkonnast ja olemasolevatest andmetest]	Esinemissagedus püügipiirkonnas (*)	Võimalikud tagajärjed (*)	Riskitase (*)
[*Märkus*: liikmesriikide tuvastatud riskid peaksid olema kooskõlas artiklis 3 määratletud eesmärkidega]			Püügi / lossitud saagi tasemed kalalaevade, kalavarude ja püügivahendite kaupa. Kvoodi kättesaadavus kalalaevadele kalalaevade, kalavarude ja püügivahendite kaupa. Standardsete kastide kasutamine. Lossitud kalandustoodete turuhinna tase ja kõikumine (esmamüük). Varem tehtud inspekteerimiste arv ja tuvastatud rikkumiste arv asjaomase kalalaeva ja/või muu ettevõtja puhul. Taustteave ja/või võimalik pettuseoht seoses sadama/koha/piirkonnaga ja asjaomase püügitegevusega. Muu asjakohane teave või jälitusteave.	*Sage / keskmine / harvad juhtumid / tähtsusetu*	*Tõsised/olulised/aktsepteeritavad/marginaalsed*	*Väga madal / madal / kõrge / väga kõrge*

(*) *Märkus:* hindavad liikmesriigid. Riskianalüüsi puhul hinnatakse varasemate kogemuste ning kogu kättesaadava teabe põhjal nõuetele mittevastavuse tõenäosust ning selle võimalikke tagajärgi.

II LISA

SIHTKRITEERIUMID

1. **Merel tehtavate inspekteerimiste tase (sh vajaduse korral õhuseire)**

Asjaomases piirkonnas tursa-, heeringa-, lõhe- ja kilupüügiga tegelevate kalalaevade suhtes merel tehtavate inspekteerimiste puhul tuleb igal aastal täita järgmised sihtkriteeriumid, [1] kui merel tehtavad inspekteerimised on püügiahela etapi puhul olulised ja on osa riskijuhtimisstrateegiast.

Kriteeriumid aasta kohta (*)	Kalalaevade hinnanguline riskitase kooskõlas artikli 5 lõikega 2	
	kõrge	väga kõrge
Püügiliik	Merel tehtavad inspekteerimised vähemalt 2,5 % ulatuses nende „kõrge riskitasemega" kalalaevade püügireiside puhul, mis tegelevad kõnealuse kalavaru sihtpüügiga	Merel tehtavad inspekteerimised vähemalt 5 % ulatuses nende „väga kõrge riskitasemega" kalalaevade püügireiside puhul, mis tegelevad kõnealuse kalavaru sihtpüügiga

(*) Väljendatakse protsendina piirkonnas kõrge / väga kõrge riskitasemega kalalaevade püügireisidest.

2. **Maal tehtavate inspekteerimiste tase (sh dokumendikontrollid ja inspekteerimised sadamates või esmamüügil)**

Asjaomases piirkonnas tursa-, heeringa-, lõhe- ja kilu püügiga tegelevate kalalaevade ja muude ettevõtjate suhtes maal tehtavate inspekteerimiste (sh dokumendikontrollid ja inspekteerimised sadamates või esmamüügil) puhul tuleb igal aastal täita järgmised sihtkriteeriumid, [2] kui maal tehtavad inspekteerimised on püügi/turustusahela etapi puhul olulised ja osa riskijuhtimisstrateegiast.

Kriteeriumid aasta kohta (*)	Kalalaevade ja/või muude ettevõtjate (esmaostja) riskitase	
	kõrge	väga kõrge
Püügiliik	Inspekteerimised sadamas vähemalt 10 % ulatuses „kõrge riskitasemega" kalalaevade lossitud üldkoguste puhul	Inspekteerimised sadamas vähemalt 15 % ulatuses „väga kõrge riskitasemega" kalalaevade lossitud üldkoguste puhul

(*) Väljendatakse protsendina kõrge / väga kõrge riskitasemega kalalaevade poolt aastas lossitud kogustest.

Inspekteerimist pärast lossimist või ümberlaadimist kasutatakse eelkõige täiendava ristkontrolli mehhanismina, et kontrollida saagi ja lossimise kohta registreeritud ja edastatud teabe usaldusväärsust.

---

[1] Kui laevad veedavad merel alla 24 tunni ühe püügireisi kohta, võib sihtkriteeriume kooskõlas riskijuhtimisstrateegiaga vähendada poole võrra.

[2] Kui laevad lossivad alla 10 tonni lossimise kohta, võib sihtkriteeriume kooskõlas riskijuhtimisstrateegiaga vähendada poole võrra.

III LISA

PERIOODILINE TEAVE KONTROLLI JA INSPEKTEERIMISE ERIPROGRAMMI RAKENDAMISE KOHTA

Artikli 12 kohaselt iga inspekteerimise kohta aruandele lisatava teabe esitamise vorm:

Andmeelemendi nimi	Kood	Kirjeldus ja sisu
Inspekteerimise identifitseerimine	II	ISO kahetäheline riigikood + 9 numbrit, nt DK201200000
Inspekteerimise kuupäev	DA	AAAA-KK-PP
Inspekteerimise või kontrolli liik	IT	Merel, maal, transpordi, dokumendi (täpsustada)
Iga kalalaeva, sõiduki või ettevõtja identifitseerimine	ID	Kalalaeva liidu laevastikuregistri number, sõiduki tuvastamisandmed ja/või ettevõtja nimi
Kalapüügivahendi liik	GE	Püügivahendi kood vastavalt FAO rahvusvahelisele kalapüügivahendite statistilisele klassifikatsioonile
Tõsine rikkumine	SI	Y = jah, N = ei
Tuvastatud tõsise rikkumise liik	TS	Märkida tuvastatud tõsise rikkumise liik, osutades rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 XXX lisas (vasak veerg) esitatud numbrile. Kontrollimääruse artikli 90 lõike 1 punktides a, b ja c osutatud tõsised rikkumised tuleb lisaks vastavalt tähistada numbritega „13”, „14” ja „15”.
Järelkontrolli hetkeolukord	FU	Märkida ära hetkeolukord: PENDING (= menetluses), APPEAL (= edasikaebamisel) või CLOSED (= lõpetatud)
Trahv	SF	Trahv eurodes, nt 500
Konfiskeerimine	SC	SAAGI/PÜÜGIVAHENDI füüsiline konfiskeerimine. Konfiskeeritud summa vastavalt saagi/püügivahendi väärtusele eurodes, nt 10 000
Muud	SO	Litsentsi/loa tühistamise puhul märkida ära LI (litsents) või AU (luba) + päevade arv, nt AU30
Punktid	SP	Määratud punktide arv, nt 12
Märkused	RM	Kui pärast tõsise rikkumise avastamist ei ole meetmeid võetud, lisada vabas vormis selgitus.

IV LISA

HINDAMISARUANNETE SISU

Hindamisaruanded peavad sisaldama vähemalt järgmist teavet.

I. **Tehtud kontrolli, inspekteerimise ja jõustamise üldanalüüs (iga asjaomase liikmesriigi puhul)**

— Asjaomase liikmesriigi tuvastatud riskide kirjeldus ja selle riskijuhtimisstrateegia üksikasjalik sisu, sealhulgas läbivaatamis- ja muutmismenetluse kirjeldus.

— Kasutatud kontrolli- ja inspekteerimisvahendite ning kasutusele võetud inspekteerimisvahendite arvu võrdlus kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi elluviimiseks ette nähtud vahendite arvuga, sealhulgas kasutamise kestus ja kasutuspiirkonnad.

— Kasutatud kontrolli- ja inspekteerimisvahendite ning tehtud kontrollide ja inspekteerimiste arvu võrdlus (täita III lisa kohaselt esitatava teabe alusel) / tuvastatud rikkumiste arv ning võimaluse korral selliste rikkumiste motiivid.

— Tõsiste rikkumiste puhul kehtestatud sanktsioonid (täita III lisa kohaselt esitatava teabe alusel).

— Muude selliste meetmete (kontrolli-, inspekteerimis- ja jõustamismeetmetest eristuvad meetmed, näiteks koolitus- või teabetunnid) analüüs, mille eesmärk on parandada eeskirjade järgimist kalalaevade ja/või muude ettevõtjate puhul (NÄITEKS: rakendatud selektiivsete püügivahendite paranduste arv, tursa/noorkalade proovide arv jne.)

II. **Tehtud kontrolli, inspekteerimise ja jõustamise üksikasjalik analüüs (iga asjaomase liikmesriigi puhul)**

1. Merel tehtud inspekteerimiste analüüs (sh vajaduse korral õhuseire), eelkõige:

   — ette nähtud / kasutusele võetud patrull-laevade võrdlus;

   — tõsiste rikkumiste määr merel;

   — merel tehtud inspekteerimiste osakaal „väga madala”, „madala”, või „keskmise” riskitasemega kalalaevade puhul, mille tulemusena tuvastati üks või mitu tõsist rikkumist;

   — merel tehtud inspekteerimiste osakaal „kõrge” või „väga kõrge” riskitasemega kalalaevade puhul, mille tulemusena tuvastati üks või mitu tõsist rikkumist;

   — sanktsioonide liik ja tase / tõkestava mõju hinnang.

2. Maal tehtud inspekteerimiste analüüs (sh dokumendikontrollid ja inspekteerimised sadamates või esmamüügil või ümberlaadimisel), eelkõige:

   — ettenähtud/rakendatud maapõhiste inspekteerimisüksuste võrdlus;

   — tõsiste rikkumiste määr maal;

   — maal tehtud inspekteerimiste osakaal „väga madala”, „madala”, või „keskmise” riskitasemega kalalaevade ja/või ettevõtjate puhul, mille tulemusena tuvastati üks või mitu tõsist rikkumist;

   — maal tehtud inspekteerimiste osakaal „kõrge” või „väga kõrge” riskitasemega kalalaevade ja/või ettevõtjate puhul, mille tulemusena tuvastati üks või mitu tõsist rikkumist;

   — sanktsioonide liik ja tase / tõkestava mõju hinnang.

3. Nõuete täitmise tasemetena väljendatud sihtkriteeriumide analüüs (vajaduse korral), eelkõige:

   — ettenähtud/rakendatud inspekteerimisvahendite võrdlus;

   — tõsiste rikkumiste määr ja suundumus (võrreldes kahe eelneva aastaga);

   — kalalaevade/ettevõtjate inspekteerimiste osakaal, mille puhul on tuvastatud üks või mitu tõsist rikkumist;

— sanktsioonide liik ja tase / tõkestava mõju hinnang.

4. Muude inspekteerimis- ja kontrollimeetmete analüüs: ümberlaadimine, õhuseire, import/eksport jne, ning muud meetmed, nagu näiteks koolitus- või teabetunnid, mille eesmärk on parandada eeskirjade järgimist kalalaevade ja muud ettevõtjate puhul.

III. **Tehtud kontrolli, inspekteerimise ja jõustamise tõhustamise ettepanekud (iga asjaomase liikmesriigi puhul)**